

lob, men det forekommer mig, at det er meget vanskeligt at sige, hvad der skal forstaaes herved. Jeg vil saaledes til Exempel anføre Strækningen fra Nymindegab til den nordlige Ende af Stabilsfjord, som bestaaer af Sandklitter ud til Havet og til den modsatte Side af Fjorden, men derimellem ligger der nogle Markstrækninger og navnlig Græsstrækninger, som benyttes af Beboerne. Lodbjerne gaar fra Fjorden til Havet i Retning af Ost og Vest, og enhver Kliteier veed, hvor den store Fredningslinie gaar, som adskiller den Deel, hvoraf han maa benytte sig, fra den, han ikke maa benytte, men inde i de Klitstrækninger, der ere fredede ved Fredningslinien, ligger igjen smaa Pletter, deels i runde, deels i aflange Figurer, som atter for sig ere undtagne fra Fredning. Hvis en saadan Kliteier vil afstaae sin Lob, og der her bestemmes, at han skal afstaae hele den samlede Klitlob, er det mig ikke klart, hvorvidt disse smaa Daser, der ligger inde i Klitstrækningerne, skulle gaar med. De ere mange Steder af den Betydning, at Vedkommende, hvis han skal afstaae dem, ikke vil afstaae sin Lob, og han maa da for at beholde disse smaa Græspletter, for Fremtiden vedblive at svare den Deel, som Loven bestemmer, at han skal udrede til den fremtidige Beplantning. Jeg troer, det Helbigste vilde være i den Henseende, at blive staaende ved, hvad der nu er gjældende, nemlig, at det kun er Staten, Amtet og Kommunen, der skulle bære Udgifterne, og at man fritager Kliteierne. Foruden de Vanskeligheder, jeg har omtalt, vil jeg endnu minde om, hvad der allerede er anført af den ærede Rigsdagsmænd for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Vandborg), at det vil blive høist vanskeligt at faae Kliteiernes Andeel i Udgifter fordeelt, idet man er nødsaget til at foretage en Opmaalning af alle Klitstrækninger fra Skagen til Blaavandskuf, og det vil ikke koste Ubetydeligt. Naar man derimod, som hidtil, bliver staaende ved, at kun Staten, Amtet og Kommunen skulle bære Udgifterne, kan man dog alligevel beholde den Bestemmelse i Loven, at de Strækninger, som uden Fare kunne overlades til vedkommende Lodsieiere, kunne overdrages til dem, imod at de fremtidigt forpligte sig til at vedligeholde dem. Man kan

blot flytte Fredningslinien lidt efter lidt, eftersom Arealen bliver beplantet saaledes, at det uden Fare kan overdrages til dem; dette kan paa mange Steder lade sig gjøre, uden Fare for det Offentlige og til Gavn for de Vedkommende, men saaledes paa eengang at sige til Lodsieieren: Du skal enten afstaae din hele samlede Klitlob eller være forpligtet til at bære en vis Deel af Udgifterne til det hele Dæmpningsarbejde, troer jeg ikke er rigtigt. Den Deel, man her har lagt over paa Kliteierne, har man taget fra Amtsrepartitionsfonden, og naar man befrier dem for den, troer jeg ogsaa, at man kan fordele Halvdelen mellem Amtsrepartitionsfonden og vedkommende Commune; man kommer da til en mere retfærdig Fordeling. Bliwer man staaende ved det, der er bestemt i Lovudkastet, vil Følgen deraf blive, enten at man øver en Uretfærdighed imod mange Kliteiere, idet de skulle svare en Afgift af Noget, hvoraf de ingen Nytte eller Brug have, eller ogsaa, at de, der uden stor Skade kunne afstaae deres Klitlobber, ville overdrage dem til Kommunen, som vil være daarlig tjent med at overtage dem. — Der er en anden Bestemmelse i Lovudkastet, som jeg vil tillade mig at omtale med et Par Ord, nemlig den, som angaaer ny optaaet Sandflugt. Der siges for det Første, hvad der i saa Tilfælde paaligger Eieren, nemlig at han skal meddele det til Sognefogden, som igjen skal meddele det til Klitbestyrelsen, og denne kan da paalægge Eieren selv at dæmpe Sandflugten, men, hvis han forsømmer det, skal det udsøres paa hans Bekostning. Til Slutning siges det imidlertid, at, hvis det skulde findes, at Byrden ved at dæmpe Sandflugten, og især naar denne er opstaaet ved en Eieren utilregnelig Marsag, aldeles overstiger Vedkommendes Kræfter, skal Byrden kunne paalægges det Offentlige, men jeg troer, at dette Udtryk: „aldeles at ligge udenfor vedkommende Lodsieiers Evne“, er altfor vidtgaaende, thi en Mand vil næsten kunne blive ruineret, inden han er istand til at faae nogen Hjælp; jeg troer altsaa, at ogsaa denne Deel af Loven trænger til en Forandring. Det er kun disse Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gjøre. Hvorvidt Rettelserne kunne foretages ved nogle En-